

zou gezonden worden, om zijn tong te verkoelen met één druppel water.

Zijn in de pijn, heeft hij geklaagd: Mij dorst!

Maar de hemelsche weldaden kunnen nooit in de hel afdalen. Tusschen hemel en hel gaapt een klove. Zij, die in dit leven geen deel aan Christus hadden, zullen ook in de hel geen deel aan Hem hebben en dus hebben ze ook geen deel aan de door Hem verworven weldaden.

Zij hebben het aanbod van genade versmaad en den kloppenden Heiland hebben zij niet open gedaan. Ze hebben niet gewild, dat Jezus Koning over hen zou zijn.

En ja, op Gods oordeelsdag hebben ze zich wel, onwillens, neergebogen voor den troon van den Koning, die kwam ten gericht, maar toen zijn ze in wanhoop neergezonken door Zijn veroordeelend woord: Gaat weg van Mij, Ik heb u nooit gekend.

Neen, buiten Christus om kunnen we nooit deel krijgen aan de heilsweldaden, die Hij verwierf. Wan de rivier van het water des levens vloeit voort uit den troon van God en het Lam. Wie zijn plaats niet bij dien troon heeft, kan niet drinken van het levende water, dat klaar en zuiver is als kristal. En wie niet inging in Zijn Koninkrijk, kan de zegeningen van het Koninkrijk niet deelachtig worden.

Begrijpt gij nu, hoe heerlijk 't eenmaal moet zijn: te staan bij die rivier met levend water? En begrijpt gij ook hoe vreeselijk het moet wezen, daar te zijn, waar immer dorst wordt geleden?

Zult gij dan niet, nu het nog tijd is, uw toevlucht nemen tot den Heiland van zondaren?

Zie Hem hangen aan het kruis en hoor Zijn klagelijk roepen: Mij dorst.

Naar dien kruispaal dan met de erkenning, dat gij het hebt verdiend; zóó te dorsten. Naar onzen Jezus dan met de bede: Heere, geef mij ook van dat levend water, dat nimmermeer doet dorsten.

En straks, als gij deel hebt aan Jezus, verkrijgt ge ook deel aan al Zijn weldaden. Dan zijt ge in beginsel hier op aarde reeds zalig. Dan zult ge nimmermeer van dorst omkomen. Want met Christus hebt gij alles, alles wat gij behoeft voor tijd en eeuwigheid. In Hem is een volheid van gaven, die Hij ook aan u meedeelt.

En ja, dan moet gij hier op aarde nog wel dorsten. En dan zult ge, met sterke begeerte, nog wel weer roepen om dat levende water. Maar dan zult ge ook ervaren, dat uw Heiland, als gij maar roept, altijd weer gewillig is, om uw dorst te stillen.

* * *

Wat leven we toch eigenlijk maar weinig met het oog omhoog en het hart naar boven.

En daar boven toch zal het heerlijk zijn. Daar is de rivier van het water des levens.

Wij trachten steeds maar onze dorst te stillen met wateren des doods. En wij vergeten zoo vaak, heen te gaan naar Hem, die ons dat levende water schenken kan.

Wij zijn zoo aardsch gezind. Wij zitten zoo vast aan het stof. En wij leven zoo weinig voor den hemel.

O, laat het ons, die toch wel eenmaal tot den Heiland kwamen, niet zoo onverschillig laten, dat de band, die ons met Christus moet verbinden, steeds weer zoo los is en zoo slap. Laat het ons toch tot droefheid zijn, dat wij vaak maar zoo weinig deel hebben aan de weldaden, door Christus ons verworven.

Zie, gij kunt hiervan altijd verzekerd zijn: Als gij de weldaden van Christus maar in zulk een geringe mate ontvangt, staat het niet goed met u. Dan leeft gij maar zoo weinig met Christus. Dan is uw hart koud en uw leven arm.

En daarom moet het schaarsch en weinig genieten van de weldaden van Christus u tot boete en berouw brengen. Want dan staat het niet goed met u. En dan moet gij tot Christus terug.

Allen, die dicht bij den Middelaar zijn, genieten veel van zijn weldaden, die slechts in Zijn gemeenschap kunnen verkregen worden. En als wij moeten klagen, dat die weldaden ons toch maar zoo zelden toekomen, moeten we gedrongen worden, om naar den Zaligmaker terug te keeren.

Waarom treden we ook zoo weinig in gemeenschapsoefening met Christus? Waarom bidden we zoo weinig? En waarom laten we zoo zelden toe, dat Hij tot ons spreekt door Zijn Woord?

Allen, die Hem als hun Koning erkennen en Hem in waarheid beminnen, dorten naar Zijn heil en Zijn heerlijke weldaden.

O, allen die Hem toebehooren, kunnen er van getuigen, dat ze menigmaal dorstig zijn, maar dat Hij hun nimmer dorstig laat blijven. Hij schenkt hun het water des levens.

Allen, die deel hebben aan Christus, denken met heimwee aan de zuivere rivier, die ze eenmaal zullen zien en waarlangs ze eens zullen wandelen.

Daar is geen dorst meer. Maar daar is ook nooit meer scheiding. Daar zal verzadiging van vreugde zijn. Maar daar ook zullen alle gezaligden, als ze wandelen aan de zuivere rivier van het water des levens, klaar als kristal, zich keeren naar den troon Gods en des Lams. En daar, ziende, hoe uit dien troon de rivier van dat zuivere water vloeit, zullen ze het uitjubelen: „Laat ons blijde zijn en vreugde bedrijven en Hem de heerlijkheid geven”.

K.